

Standardizirani kompetenčno usmerjeni pisni
zrelostni izpit/zrelostni in diplomski izpit

17. september 2019

Slovenščina

Komentar k nalogam

Tema:	Literatura – umetnost – kultura
Naslov:	Adi Smolar: <i>Drugače bom živel</i> Vlado Kreslin: <i>Poj mi pesem</i> Kajetan Kovič: <i>Vsakdanjost</i>
Besedilna vrsta:	Interpretacija besedila
Obseg:	405–495
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	–
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	obnova, opis, pripoved, razlaga, utemeljitev
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/ pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/ priloženih besedil:	<u>Priloga 1:</u> Lirski subjekt želi živeti drugače kot večina ljudi, ki so zamorjeni, odtujeni, brez morale ... <u>Priloga 2:</u> Lirski subjekt si želi, da bi mu kdo zapel veselo pesem o svobodi, tovarštvu, pogumu in o prijatelju. <u>Priloga 3:</u> Življenje se »vleče kakor večer dolgočasne nedelje«, o sreči pa pripovedujejo le še fotografije.
Možnosti za delovno nalogo 1: Povzemite ...	<u>Priloga 1:</u> Lirski subjekt želi živeti drugače kot večina ljudi okoli njega, ker so ti zamorjeni, zaslepljeni, odtujeni, brez morale. <u>Priloga 2:</u> Lirski subjekt si želi, da bi mu kdo zapel veselo pesem o svobodi, tovarštvu, pogumu in o prijatelju. <u>Priloga 3:</u> Lirski subjekt opisuje dolgočasno življenje; namesto v sanjah živimo med odrgnjenim pohištvom. Na nekdanjo srečo spominjajo le še fotografije in rože, kadar jim sije sonce.
Možnosti za delovno nalogo 2: Analizirajte ...	<u>Priloga 1:</u> Pesem je napisana v 1. osebi – govori lirski subjekt. Oblika: ■ Pesem ima tri kitice in refren, ta se ob koncu dvakrat ponovi. ■ svobodni verz Slogovne in jezikovne značilnosti: ■ anafora v 1. kitici: kamorkol (4x): v 2. kitici: kar pozabi, kar pozabi ■ pogovorne variante oz. besede: kamorkol(i), kolk (koliko), ma (ima);

	■ pregovor v 3. kitici: Dobrota je sirota. ■ (nižje) pogovorne besede: falot, drek ■ osebno ime/personifikacija: Mamon: napisan z veliko začetnico – personificiran; iz aramejščine za: denar, bogastvo, premoženje, posest ■ ponavljanje: ne ne ne ne; laj laj laj <u>Priloga 2:</u> Pesem je napisana v 1. osebi – lirski subjekt nagovarja/poziva drugega, naj mu poje pesem o ... Oblika: ■ šest kitic po dva verza ■ vse vrstice/vsi verzi se začnejo enako: Poj mi pesem ... ■ verz: trohej – a ne dosledno ■ rima: a b c č d d e e f e g e Jezikovne značilnosti: ■ izraz prešerna namesto običajnega vesela (ev. zveza s Prešernom) ■ pogovorni besedi: žlehtnoba, foušljivost ■ našteva, o čem naj bi pesem pela: o svobodi, žlehtnobi, tavištvu, foušljivosti, odličnosti, povprečnosti, prijatelju ... <u>Priloga 3:</u> Pesem je napisana v prvi osebi množine (živimo). Oblika: ■ tri kitice ■ svobodni verz ■ rima je a b a b (oklepajoča) Slogovne in jezikovne značilnosti: ■ nasprotje: sanje – odrgnjeno pohištvo ■ anafora: in, in (3. in 4. verz druge kitice) ■ primerjave: kakor večer dolgočasne nedelje; kakor roke prezeble šivilje ■ poosebitev (personifikacija): življenje se žalosti; pohištvo je obupalo nad svojim devištvom ■ narečna oz. zastarela beseda: razdrapan
Možnosti za delovno nalogo 3: Utemeljite ...	<u>Priloga 1:</u> Pesem je naslovljena na publiko, na vse, ki jo slišijo, berejo. <u>Priloga 2:</u> Lirski subjekt ogovarja nekoga, ki je ob njem, neki ti/drugo osebo. <u>Priloga 3:</u> Kovičeva pesem nagovarja vsakogar.
Možnosti za delovno nalogo 4: Zavzemite stališče ...	<i>Zaželeno je lastno mišljenje kandidata/kandidatke, ki se z opisom (današnjega) življenja v priloženih pesmih lahko strinja ali pa ne.</i>

Tema:	Literatura – umetnost – kultura
Naslov:	Prekmurski kantavtor
Besedilna vrsta:	Povzetek
Obseg:	315–385
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	Situacija: ob kulturnem prazniku na domačem odru v kulturnem domu pozdraviti znanega kantavtorja Vlada Kreslina Vloga: oseba, ki bo predstavila kantavtorja Naslovnik: publika v kulturnem domu ob kulturnem prazniku
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	obnova, opis
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/ pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/ priloženih besedil:	Slovenci imajo manjvrednostni kompleks, zato stremijo vedno le po velikem. Želijo le lepe, visoke številke, tudi pri koncertih. Vlado Kreslin ustvarja avtentično glasbo, ki se človeka dotakne. Pravi, da danes muzikanti niso več tako spoštovani kot včasih in imajo precej manj nastopov.
Možnosti za delovno nalogo 1: Izdelajte ...	Slovenci stremijo le po velikih številkah, gledajo le številke, količino, koliko ljudi je prišlo na koncert; morajo biti vedno prvi; ne znajo ceniti malega in dobrega. Glasba Kreslina in njegovih skupin je avtentična, v slovenščini oz. prekmurščini, ker meni, da so pesmi v prevodu vedno slabše. Napisal je tudi nekaj angleških pesmi, a se mu ne zdijo dobre. Mlajši ustvarjalci raje pojejo v angleščini, ker mislijo, da bodo tako bolj uspešni. Kreslinova glasba je za vse in če se človeka dotakne, je dobra. Včasih je s skupino Krpani igral tudi po osemkrat na teden, niso imeli prostega vikenda; razne skupine so igrale skoraj v vsaki najmanjši vasi. Sedaj pa še diskotek ni več – najbrž zaradi tega, ker Slovenci ne hodijo radi »ven« in tudi družijo se ne. V glasbi zanimajo Kreslina razna mešanja in se veseli, če lahko igra oz. snema s tujimi skupinami, narodi, slogi ... Muzikantje so bili včasih spoštovani in cenjeni. Danes tega ni več; sicer pa ljudje ne cenijo nikogar, zakaj bi ravno glasbenike. Včasih je bil glasbenik gospod, danes pa so mediji naredili iz njega klovna, ker to želi publika. Danes je izdati album veliko lažje kot nekoč, a ga je precej težje prodati. Kriza se pozna tudi v glasbi – nastopov in festivalov je manj.

Možnosti za delovno nalogo 2: Predstavite ...	Kreslin je doma v Prekmurju, je in bo ostal Prekmurec in tudi piše in poje v prekmurščini. Ko je študiral v Ljubljani, se tam ni družil s Prekmurci, a je bil vedno Prekmurec. Misli, da so Prekmurci drugim simpatični zaradi narečja, humorja in neposrednosti. Slovenci imajo po Kreslinu manjvrednostni kompleks, zato stremitijo vedno le po največjem, po velikih porcijah in številkah, koncertih ... Kreslin je ponosen Slovenec, a uživa v kulturni izmenjavi z drugimi narodi. Zaradi avtentičnosti pesmi ustvarja v slovenščini, ne v angleščini.

Tema:	Šola in ocene kot vrednota
Naslov:	Koliko je vreden otrok?
Besedilna vrsta:	Komentar
Obseg:	405–495
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	Situacija: komentar za sprejemni izpit <i>Koliko je vreden otrok?</i> Vloga: bodoča študentka/bodoči študent pedagogike Naslovnik: izpitna komisija
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	ocena, opis, razlaga, utemeljitev
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/ priloženih besedil:	Starši po mnenju avtorice velikokrat vrednotijo svojega otroka po ocenah. To tudi otroci sami občutijo tako. Otroka poznajo po ocenah, ne poznajo pa njihove najljubše jedi ali glasbe, ki jo rad posluša. Zakonca Mrgole, družinska terapevta, podajata nekaj nasvetov, kako pohvaliti otroka, tudi ko prinese domov nekoliko slabšo oceno, tako da ne vrednotimo otroka le po ocenah.
Možnosti za delovno nalogo 1: Predstavite ...	Avtorica se sama včasih zasači pri tem, da otroka ne pohvali za oceno, jezi se zaradi ocen, ki niso po njenih pričakovanjih. Sprašuje se, kaj bi lahko naredila bolje, na primer šla pogosteje na govorilne ure ali pogovore z učiteljico. Reflektira svoje ravnanje in se sama ujame pri tem, da pozablja nasvete, ki sta jih dala družinska terapevta. Pri tem opazuje, da odgovor na vprašanje po počutju, namreč »v redu«, ni zelo obetaven. Pri spraševanju oz. pogovoru z otrokom naj je bolj konkretna in se vživi v otrokovo počutje.
Možnosti za delovno nalogo 2: Pojasnite ...	<i>Kandidat/kandidatka se lahko pri tem opira na prispevek, lahko navede primere, ki so ponazorjeni v besedilu.</i> <i>Kandidat/kandidatka lahko navede tudi druge primere iz lastnih izkušenj, šolskega časa, kakšen vpliv so imele dobre oz. slabe ocene na sošolke in sošolce.</i> Kakor je bilo povedano v prispevku, otroci tudi sami občutijo, da jih vrednotijo le po ocenah. Otroka naj bi videli v celoti, spodbujali njegove sposobnosti; da je dober risar, da je prijazen do drugih prijateljev, olikan ... Otroku lahko pomagajo spodbujanje k učenju, spraševanje po počutju, lahko mu nudimo pomoč tako pri učenju kot pri težavah. Tako otrok dobiva več samozavesti, tudi ob slabši oceni. V pogovoru lahko starši in otroci skupno analizirajo tako oceno kakor tudi rešitve oz. točke in pot do tako rekoč boljše ocene.

Možnosti za delovno nalogo 3: Zavzemite stališče ...	<i>Po lastni izbiri kandidata/kandidatke.</i> Mogoče točke: ■ pritisk na ocene vedno bolj raste, gledano na splošno v družbi kakor tudi ob konkretnem primeru ■ otrok ni samo šolar/učenec/dijak, starši pogosto zreducirajo otroka na šolski uspeh ■ starši naj bi pokazali svoj interes za otroka, otrokov uspeh v šoli, njegovo počutje ■ starši naj bi spodbujali otroka k učenju, nakazali primerne poti do učenja, uredili tudi primerne okoliščine za učenje ■ starši naj bi bili v stiku z učiteljico/učiteljem in se pozanimali o otrokovem napredovanju, tako da lahko hitreje odreagirajo ob slabših ocenah ■ starši naj otroka sprašujejo konkretno in mu pokažejo poti in rešitve za boljše učne uspehe

Tema:	Šola in ocene kot vrednota
Naslov:	Šola in učenje
Besedilna vrsta:	Povzetek
Obseg:	315–385
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	Situacija: sodelovanje v razpravi na sprejemnem izpitu za študij pedagoške smeri, povzetek o dolgoletnih izkušnjah učiteljice je pomoč pri razpravi Vloga: bodoča študentka/bodoči študent pedagoške smeri Naslovnik: izpitna komisija
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	obnova, opis, pripoved
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/priloženih besedil:	Avtorica analizira na svojem spletnem dnevniku pouk in posredovanje snovi. Želi si več vključevanja učencev že v načrtovanje pouka. Z dvema primeroma, ki ju je izvedla s svojimi učenci, podkrepi svojo tezo.
Možnosti za delovno nalogo 1: Imenujte ...	Avtorica predstavlja svoje izkušnje iz šole in navaja, da se otroci radi učijo. To ponazori z usvajanjem materinščine v zgodnjem otroštvu. Svoje mnenje podkrepi z izkušnjami, da se v šoli poučuje v umetnih situacijah, da je potrebno učence vprašati za mnenje in sodelovanje tudi pri načrtovanju pouka. Dodaja tudi poskusa, s katerima želi utemeljiti svoje stališče. V prvem primeru je učiteljica dovolila učencem, da so delali, kar želijo. Po približno dveh urah so sami predlagali, da se želijo nekaj učiti. V drugem primeru pa so otroci lahko vrednotili učbenike.
Možnosti za delovno nalogo 2: Predstavite ...	O prenovi učbenikov oz. prilagajanju gradiva se avtorica izraža negativno. Navaja, da odgovorni na ministrstvu niso ozaveščeni o stanju na šolah. Posodabljanje učbenikov je zanjo potrebno. Nadalje navaja problem zaradi uvajanja prvega tujega jezika v prvem razredu. Sprašuje se, kako bo uporabljala učbenike pri tako različnih generacijah: v prvi generaciji se bodo učenci začeli učiti tujega jezika v četrtem razredu, v naslednji generaciji pa se ga bodo učili že od prvega razreda. In to z enim učbenikom.
Možnosti za delovno nalogo 3: Opišite ...	Pri prvem poskusu so se otroci 4. razreda igrali, brali, poslušali glasbo, risali, sestavljali iz pisal in drugih stvari oblike. Po dveh urah so bili že naveličani in učiteljico prosili, da bi se lahko kaj učili. Pri tem so imeli različne predloge, učiteljica pa je upoštevala le-te in poskušala ugoditi vsem željam v roku tedna dni. Smisel tega poskusa je avtorica strnila tako, da so učenci sami spoznali, da se želijo učiti, učitelj pa naj vključi učence v vse faze procesa – od načrtovanja do izvedbe pouka.

	V drugem primeru je učiteljica vprašala za pomoč učence pri ocenjevanju učbenika. Nad to nalogo so bili navdušeni in so jo opravili resno in z odgovornostjo. Posamezne naloge so ocenjevali po treh kriterijih: pozitivno, negativno, zanimivo. Gradivo so ocenjevali tudi glede na zanimivost in poučnost besedila, barvo, oblike, težavnostne stopnje in modele nalog.

Tema:	Brezbesedna komunikacija
Naslov:	Ko nadomestijo sličice besede in besedne zveze
Besedilna vrsta:	Razprava
Obseg:	405–495
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	–
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	obnova, ocena, opis, pripoved, razlaga, utemeljitev
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/priloženih besedil:	V današnjem sporazumevanju so vse bolj prisotni digitalni simboli, t. i. emodžiji ali emotikoni, ki so konec 1990 nastali na Japonskem z namenom odprave motenj v komunikaciji. Z njimi izražajo posamezniki prek elektronskih naprav (mobilnikov, tablic ...) najrazličnejša čustva, trend pa se vse bolj uveljavlja v tuji in domači popularni kulturi. Kljub njihovi enostavni uporabi lahko pride do motnje oz. šuma v komunikaciji, saj niso standardizirani in jih tako nekatere elektronske naprave različno zaznajo. Raziskovanju emodžijev so se posvetili že številni znanstveniki (npr. Darja Fišer z oddelka za prevajalstvo na Filozofski fakulteti v Ljubljani), čeprav jim nekateri v stroki niso najbolj naklonjeni. Oxfordov slovar angleškega jezika pa je razglasil za besedo leta 2015 emodži – face-with-tears-of-joy (emodži/obraz s solzami sreče).
Možnosti za delovno nalogo 1: Povzemite ...	Dandanes se je komunikacija preselila na različna družbena omrežja, kjer se večinoma sporazumevamo z emodžiji. Ti so nastali konec devetdesetih let prejšnjega stoletja na Japonskem, da bi ljudje lažje komunicirali s pismenkami. Od prvotnih 176 znakov jih imamo danes že skoraj dva tisoč, nastajajo pa vedno novi. Emodžiji so se razširili na vsa področja kulture, prav tako se z njimi ukvarja znanost. Nekaterim strokovnjakom se zdi tovrstna komunikacija velika škoda jeziku. Poleg tega niso standardizirani za vse elektronske naprave, zaradi česar prihaja do zamenjav.
Možnosti za delovno nalogo 2: Razložite ...	Emotikonov niso sprejeli zgolj internetni šaljevci, pozornost jim vse bolj posvečajo znanstveniki. Ustvarjalci Oxfordovega slovarja so podelili naziv za besedo leta emotikonu oziroma besedni zvezi face-with-tears-of-joy. Hkrati se pojavlja tudi zgražanje akademikov in širše javnosti, da slikovni znaki škodujejo jeziku in ga siromašijo.

Možnosti za delovno nalogo 3: Ocenite ...	<i>Kandidatke in kandidati samostojno presodijo, kakšen način komunikacije bo prisoten v prihodnosti. Odgovora sta na primer lahko:</i> Po mojem mnenju trend ni tako škodljiv za družbo, kot se morda na prvi pogled zdi. Bistvo je, da mladi komunicirajo, se družijo in imajo neki skupen način komunikacije, po drugi strani pa se tej pridružuje vse več »ne tako mladih« uporabnikov, kar pomeni, da se je spremenil le način sporazumevanja, ki pa je po drugi strani povezal veliko generacij. Uporaba emodžijev je že do sedaj zelo preoblikovala način sporazumevanja, ki ga nekateri (naj)starejši niti ne razumejo več. Vse več simbolov in kratic vodi v vse večjo funkcionalno nepismenost mladih in posledično k vse bolj nereflektiranemu razmišljanju, kjer na koncu le dodamo neki simbol in z njim že izrazimo vse. Tak način izražanja lahko pripelje do osiromašenja jezika in vse revnejšega besedišča mladih.
Možnosti za delovno nalogo 4: Razmišljajte ...	Možnosti rešitev so različne, npr.: V izobraževalnih in vzgojnih ustanovah naj se o teh vsebinah več pogovarja, interpretira emodžije in jih tudi kreativno uporablja. Tako bodo mladi videli in doželi, da je to sicer odraz današnje komunikacije, a je kljub vsemu le en del, drugi temelji namreč na jasnem in argumentativnem pisnem in ustnem izražanju, ki naj bi bilo primerno glede na položaj, v katerem se znajdemo. Ena izmed rešitev bi gotovo bila, da se namesto zaporedja določenih tipk enostavno odtipka besedo, ki jo želim nadomestiti z emodžijem, in tako širim svoj besedni zaklad, izpopolnujem svoje izražanje, hkrati pa se še vedno sporazumevam s svojimi vrstniki na priljubljen način. To bi tudi pomenilo poenotenje vseh poimenovanj in simbolov v posameznem jeziku, kar bi prav tako vodilo k njihovi večji preglednosti.

Tema:	Brezbesedna komunikacija
Naslov:	Mednarodni dan materinščine
Besedilna vrsta:	Pismo bralke/bralca
Obseg:	315–385
Pojasnila k situacijskemu kontekstu:	Situacija: prispevek za dijaški časopis o mednarodnem dnevu materinščine Vloga: avtorica/avtor prispevka Naslovnik: bralke/bralci dijaškega časopisa
Izpolnitev naloge glede vsebine:	
Pisna dejanja, ki naj bodo izpolnjena s posebnim ozirom na besedilno vrsto:	obnova, ocena, opis, pripoved, razlaga, utemeljitev
Jedrno sporočilo (jedrna sporočila)/ pomembna posamezna sporočila priloženega besedila/ priloženih besedil:	Jezik je temelj, na katerem se utemeljuje identiteta, prepoznavanje in tudi ločevanje od drugih.
Možnosti za delovno nalogo 1: Imenujte ...	Besedilo Bojana Tomažiča <i>Jezik je človekov in ne božji</i> , objavljeno na spletnem portalu dnevnika <i>Večer</i> , govori o pomenu jezika za narodno identiteto in ogroženosti manjših jezikov zaradi večjih. Problem je v največji meri ilustriran s položajem slovenščine v zamejstvu, deloma pa tudi z jeziki migrantov iz islamskega sveta.
Možnosti za delovno nalogo 2: Na kratko pojasnite ...	<i>Kandidat/kandidatka izbere pri strnjeni/kratki obnovi samostojno pomembne misli navedenih oseb.</i> Možnosti: Posamezen jezik naredi narod edinstven. Vendar je v nekaterih jezikih skrita želja po prevladi. Globalne jezikovne velesile (kitajščina, angleščina, španščina in deloma ruščina) poleg ozemlja osvojijo tudi tam živeči narod in mu odvzamejo jezik. Po besedah predsednika Društva slovenskih pisateljev Iva Svetine so Slovenci še vedno premalo priznani tako s strani Italijanov kot Avstrijcev. Toda zaradi tega niso manj vredni in njihove meje niso ogrožene. Imajo namreč svoj jezik, v katerem nastajajo vedno nove besede. Svoj dragocen jezik imajo tudi migranti, ki v Evropo bežijo z vojnega vzhoda. Ta pa žal ne more prestopiti svojih geografskih meja, saj tolmači vse prevajajo v evropske jezike. Migranti so kljub temu prepričani, da bodo v svojem jeziku še lahko govorili o miru, lepoti in življenju.

	Slovenci so z izginjanjem jezika najbolj soočeni v zamejstvu. Izgubljanje slovenščine je prikazano na primeru Porabja. V zadnjih dveh, treh desetletjih se je število govorcev drastično zmanjšalo, bolj kot prej v stoletju ali dveh. V nekdanjih zaprtih kmečkih skupnostih se je porabščina prenašala iz roda v rod. Nato so se pojavile službe v madžarsko in nemško govorečem okolju. Zato so začeli današnji starši oz. že stari starši zanemarjati slovenščino. Veliko je mešanih zakonov. Porabščino izpodrivata madžarščina in nemščina. Zato mladi Porabci ne znajo več svojega narečja, njihovo znanje knjižne slovenščine pa ne zadostuje za komunikacijo, četudi je v šoli na voljo 5 ur slovenščine in nekaj dvojezičnih predmetov. Toda slovenščina ni v celoti učni jezik. Poleg tega izginja v Cerkvi. Gostujoči župniki ne morejo v celoti nadomestiti dela stalnih domačih župnikov. Delo organizacij, društev in medijev za ohranitev jezika ni dovolj. Ob koncu so navedene misli pisateljev Franja Franciča in Andreja Predina. Prvi slovenski jezik enači z domom in izpostavi njegov pomen za literarno ustvarjanje. Obenem opozori na lasten brezbrizen odnos do jezika. Po besedah drugega je pomen materinščine večji, kot se zavedamo. Ker se z njo srečamo v otroštvu, zelo vpliva na našo možgansko strukturo, razmišljanje in čustvovanje. Potem poudari povezovalni pomen skupne slovenščine kljub številnim dialektom. Zaveda se, da zanjo ne skrbimo dovolj. Kot prvi korak v slovenščino navede branje mladinske literature in opozori na omalovaževanje dela mladinskih pisateljev.
Možnosti za delovno nalogo 3: Zavzemite stališče ...	<i>Pričakuje se ubeseditev samostojnega stališča do tematike odnosa do materinščine/prvega jezika.</i>